

پرسش ۶۶۱: معنی سخن حق تعالی: (خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُ...)

السؤال/ ۶۶۱: يا مولاي، للجنة والنار مدة وانقطاع؟ لأن الله يقول: (خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ)، وإلى أين مصير أهل الجنة والنار بعد ذلك؟

مولای من! آیا بهشت و آتش را مدت و پایانی است؟ چرا که خداوند می فرماید: (و تا آسمانها و زمین باقی هستند در آن جا جاودانه بمانند، مگر آنچه پروردگارت بخواهد). پس از آن، سرنوشت اهل بهشت و آتش چه خواهد بود؟

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم

والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهدين وسلم تسليماً كثيراً.

پاسخ: بسم الله الرحمن الرحيم

و الحمد لله رب العالمين، و صلى الله على محمد و آل محمد الاثمة و المهديين و سلم تسليماً.

هناك آيات كثيرة ومحكمة وواضحة أن الخلود في الجنة أبدي قال تعالى: (وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا) [النساء: 122]،

آیات بسیار و محکم و روشنی وجود دارد که جاودانگی در بهشت، ابدی است. خداوند متعال می فرماید: (و کسانی را که ایمان آورده اند و کارهای نیکو انجام داده اند به بهشت های درآوریم که در آن نهرها روان است، و در آن جا جاویدان اند. وعده ی بر حق خداوند است، و چه کسی از او راستگوی تر است؟) [النساء: 122].

وكذا الأمر بالنسبة للنار فالخلود فيها أبدي قال تعالى: (وَمَنْ يَعْصِ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا) [الجن: 23]

در مورد آتش نیز این چنین است؛ جاودانگی در آن، ابدی است. خداوند متعال می‌فرماید: (و هر که خدا و پیامبرش را نافرمانی کند، نصیب او آتش جهنم است که همواره در آن خواهند بود) [الجن: 23]

هذا بحسب الاستحقاق والعدل، ولكن الأمر لله سبحانه وتعالى أولاً
وآخرأ، وهو سبحانه محسن والملك ملكه بما فيه وله أن يفعل فيه ما
يشاء وليس لأحد أن يسأله إن أراد أن يعفو عن بعض عباده أو يقبل
الشفاعة فيهم فيخرجهم من جهنم التي دخلوها باستحقاق، وله أيضاً أن
يرفع درجات بعض عباده في الجنان فيتغير نوع خلودهم في الجنان
نتيجة لذلك.

أحمد الحسن

این بر اساس استحقاق و عدالت است؛ ولی اول و آخر کار برای خداوند سبحان و متعال است. خداوند سبحان نیکوکار است و فرمان‌روایی با هر آنچه در آن است، فرمان‌روایی او است. برای او است که هر چه بخواهد در آن انجام دهد. اگر بخواهد برخی از بندگان را بیامرزد یا شفاعت را در مورد آنان بپذیرد و آنان را از جهنمی که با استحقاق خودشان واردش شدند، بیرون بیاورد، احدی حق پرسش از او را ندارد. هم‌چنین او می‌تواند، درجات برخی از بندگان را در بهشت‌ها افزایش دهد و در نتیجه‌ی آن، نوع جاودانگی آن‌ها در بهشت‌ها تغییر نماید.

احمد الحسن

